

THE AUTONOMOUS ART PRACTICE

The Dream

EXHIBITION

25 APRIL - 01 JULY 2025

YRENE VAN AMSTEL ELLE VAN BAAREN
SANDY VAN DEN BRINK ALICIA HOOST JOANNE IGBUWE

TRUDY DRESCHER DESIRÉ DE FIENNES
PIETER CORNELIS DE MOOR OTTO HEUVELINK
FRANCISCUS HUBERTUS PEETERS DAAN PADMOS
CARLA VAN RIET JAN SIEBERS WIEKI SOMERS
JAN C. VERSCHOOR HARALD VLUGT

THE AUTONOMOUS ART PRACTICE & The Dream

25 April - 1 Juli 2025

“Het idee van de kunstpraktijk als duurzame, immateriële waarde – in feite de definitie van hedendaagse kunst – waarvoor zorgplicht bestaat, staat nog steeds op gespannen voet met de liberale idee van kunst, die de kunstwereld beschouwt als onderdeel van een competitieve markt met het kunstobject als zijn belangrijkste handelswaar.” – Falke Pisano en Jack Segbars

Stel je voor: een Prix de Rome-winnaar uit 1825 gaat in gesprek met een hedendaagse kunstschilder op de Rijksakademie, of een kunstacademiestudent heeft een feedbacksessie met een achttiende-eeuwse consoleklok-vervaardiger. Ondanks dat we volgens de westerse wetenschap onmogelijk in gesprek kunnen gaan met overleden kunstenaars en ambachtslui, zijn dit prikkelende voorstellingen om bij stil te staan vanuit een transhistorisch perspectief.

In het CollectieCentrum Nederland (CC NL), ook wel de schatkamer van Nederland genoemd, staan ongeveer een half miljoen objecten opgeslagen, en met een beetje verbeeldingskracht wekt de tentoonstelling *The Autonomous Art Practice & The Dream*, deze objecten tot leven.

△ YRENE VAN AMSTEL

#29 Spikeri (keramiek met spiegel glazuur), #11 (kleed aan de muur), #12 Opo-al (bril), #2 (ketting), #32 Kwinst (hangobject oranje), #30 Lontu (hangobject wit), #31 (object op de grond)

Het werk van Yrene van Amstel is een voortdurende zoektocht naar identiteit en connectie met de Surinaamse cultuur, met de mattenklopper als symbool voor zowel verstriking als verbinding. Dit onderzoek blijft zich ontwikkelen en krijgt een nieuwe gedaante in The Autonomous Art Practice & The Dream. Hierin weeft zij bestaand werk samen tot een nieuw geheel, passend bij de actuele fase van haar onderzoek. Met uitstekende zorgvuldigheid voor detail en esthetiek combineert ze diverse materialen als textiel, keramiek en metaal uitgevoerd in verschillende technieken.

Yrene van Amstel (2000) werkt vanuit een brede interesse en fascinatie voor verhalen en ervaringen die haar omringen. Ze voelt zich aangetrokken tot mensen en perspectieven die net buiten de stroom vallen en onderzoekt in haar werk hoe zij zich daartoe verhoudt. Identiteit en community zijn daarin belangrijke terugkerende thema's.

@yr1eva

× JOANNE IGBUWE

SufferS
Papier en passepartout karton.

Silly Days - Man In the Garden
Wax, hars, bladzilver, metaal en diverse bloemen.

Joanne Igbuwe (1996) is een beeldend kunstenaar, docent en creatief ondernemer uit Amsterdam, met een Nigeriaanse familiegeschiedenis. Haar werk vindt zijn inspiratie in verschillende bronnen en archieven, en uit zich voornamelijk in fotografie, tekeningen of schilderen of in een combinatie ervan. Ze maakt ook vaak gebruik van teksten. Recentelijk is ze gestart met ruimtelijk onderzoek en maakt ze gebruik van 3D-media als sieraden en keramiek. Joanne onderzoekt thema's als cultuur, identiteit en kleur, die ze zowel op poëtische als maatschappelijke wijze presenteert.

@jameigbuwe

□ ELLE VAN BAAREN

Untitled, 2024

Dit werk is geïnspireerd door de verontrustende, droomachtige sfeer die ontstaat wanneer je even stopt om los te komen van de betekenis die kleven aan de dingen die je omringen. Het duikt diep in de spanning tussen schoonheid en ongemak, en onderzoekt de plots opkomende behoefte om ervandoor te gaan.

Headstones, 2022

Er is iets absurds aan de behoefte om ruimte op te eisen na de dood en om te behouden wat al verdwenen is. Een grafsteen zou het einde moeten zijn, maar het bestaat om iets levend te houden; een paradox gehouwen in steen. “De dood laat alleen maar de ultieme absurditeit van het leven zien.” – A.J. Soprano

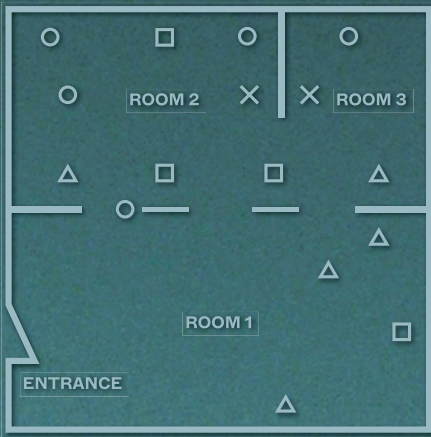
CATDOG

De dubbelzijdige dildo liet me nadenken over het menselijk lichaam, dat zo geabstraheerd en vervormd wordt tot het een dubbelzijdige dildo wordt. Ik verbond dit onderzoek aan abstracte, minimalistische beelden, waarin kunstenaars proberen tot een primitieve vorm of symbool te komen door alle overbodige elementen weg te halen. Steeds meer lagen weghalen tot je bij het fundament van een bepaald gevoel komt.

Elle van Baaren (2000) is een multidisciplinair kunstenaar gevestigd in Amsterdam, werkzaam in sculptuur, installatie, performance, tekenen en schilderen. Ze studeerde in 2023 af aan de keramiekafdeling van de Gerrit Rietveld Academie en werkt vanuit haar studio in Amsterdam Noord.

Haar praktijk draait om het verzamelen van objet trouvé en gevonden beeldmateriaal, waarbij ze wanorde transformeert tot iets verleidelijks: georganiseerde chaos. Ze laat zich inspireren door het gebruik van popcultuur en massamedia-esthetiek om persoonlijke, onderdrukte of perverse gevoelens vorm te geven. Daarnaast verkent ze hoe gebruikelijke communicatie als beeldtaal functioneert en hoe iets intiem kan worden gepresenteerd als iets bekends en collectief.

@ellevanbaaren

Wat als de opgeslagen werken de stem van hun makers vertolken, en dat deze stemmen tot in den eeuwigheid een kakofonie aan gesprekken, discussies en dialogen vormen? Wat is dan bijvoorbeeld hun mening over de financiële verschraving van onze kunst- en cultuursector, aangezwengeld door Rick van der Ploeg in 1999?=. En welk advies geven zij hedendaagse kunstenaars over hoe om te gaan met de kaalslag van 2024, en het omvallen van presentatieplekken onder de zaaglijn?

In dit dorre kunstlandschap presenteert CBK Zuidoost de transgenerationale tentoonstelling The Autonomous Art Practice & The Dream, een groepstentoonstelling met kunstenaars Yrene van Amstel, Elle van Baaren, Sandy van den Brink en Joanne Igbuwe. Vier jonge makers die autonoom werk tonen en zich mengen in het gesprek tussen de erfgoedobjecten. Hoe gaan zij om met actuele kwesties en op welke manier krijgt dit vorm in hun praktijk? Zien zij voldoende waardering voor hun toekomstige erfgoed, het soort erfgoed dat zich volgens moderne en hedendaagse normen niet beperkt tot het materiële?

Om de dialoog te stimuleren en een droomwereld te simuleren, heeft curator Claudio Ritfeld, in samenwerking met de Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed (RCE), de tentoonstelling ingericht als een immersieve installatie. Een ruimte vol absurdisme, en een plek waar keuzes zo min mogelijk gestoeld zijn op logica en reden.

○ SANDY VAN DEN BRINK

Riki Piki Tiki Ki Riki Ki Tiki

Een handgemaakte dominoset met illustratie die verwijzen naar de thuiscultuur van de ABC-eilanden.

Fruits Of Preservation

Fruits Of Preservation embodies the cultural heritage of kunukeros, local farmers on the ABC Islands who live and tend the land largely according to indigenous ways. The collection aims to both destigmatize the rurality of the kunuku and serve as an alternative to archive its ideologies, methodologies and the richness of her aesthetics in virtual reality.

Poesia Dolorosa

Dit werk toont “artefacten” van herinneringen aan plaatsen in het Caribisch gebied die verloren zijn gegaan en grotendeels ongedocumenteerd zijn gebleven. Het is een fysieke manifestatie van de complexe emotie van nostalgie, geboren uit een drang naar tastbaarheid en een manier om om te gaan met verdriet. De herinneringen in kwestie zijn verzameld met behulp van een mentale oefening die Sandy ontwikkelde: “immersieve retrospectieve meditatie” waarbij deelnemers worden geleid naar een levendige mentale ervaring van een plaats naar keuze.

Father and Daughter Fishing
By The North Sea

Deze serie is een documentatie van de kunstenaar en haar vader op een vissers trip aan de Noordzee. De portretten onthullen de emotionele intimiteit die vaderfiguren vaak uiten door kennis en vaardigheden te delen, en onderzoeken tegelijkertijd de dynamiek van genderrollen in de vorm van geërfd identiteit.

Sandy van den Brink (1997) is een kunstenaar en ontwerper uit Amsterdam. In haar werk hanteert ze een unieke benadering van maken en onderzoeken, waarbij ze in elk specifiek proces vaak verschillende media samenvoegt.

Geworteld in nieuwsgierigheid, fascinatie en catharsis, komt Sandy's werk voort uit een roeping om Caribische ervaringen te vertellen door een lens die niet zozeer gericht is op pijn, ontbering en slachtofferschap. In plaats daarvan romantiseert ze scènes uit het dagelijks leven; ze duikt diep in jeugdherinneringen, verhalen over liefde en de band tussen mens en natuur die de basis vormt van haar cultuur en de kunst waarmee ze aan die cultuur bijdraagt.

@sandysandisande

AGENDA

Vrijdag 16 mei
Seniorenprogramma

Vrijdag 17 mei
Culinaire Tour door Sandy van den Brink (invite only)

AMSTERDAM ART WEEK

Donderdag 22 mei, 15:00-16:00
Guided Tour (in aanwezigheid van kunstenaars)

Zondag 25 mei, 13:00-14:30
Modeltekenen met Rosset
Chaslie (Kids Workshop)

KUNSTCAFÉ

Zaterdag 21 juni, 16:00-18:00
Kunstcafé door curator en onderzoeker Ilga Minjon (met bijdragen van Alina Lupu en Agata Bar)

KETI KOTI

Dinsdag 1 juli 16:00-18:00
Van Dagi-knoop tot mattenklopper door Yrene van Amstel (Workshop)

Ga naar www.cbkzuidoost.nl voor meer info en updates.

COLOFON

Curator: *Claudio Ritfeld*
Vormgeving: *Alexander Daöms*
Sound Design: *Lewis Knight*
Eindredactie: *Nicole Santé*
Media Partner: *The Gang Is Beautiful*

Met speciale dank aan: Diener Hermanos Mexico, Trudy Drescher, Desiré de Fiennes, Otto Heuvelink, Pieter Cornelis de Moor, Daan Padmos, Franciscus Hubertus Peeters, Carla van Riet, Jan Siebers, Wiek Somers, Jan C. Verschoor, Harald Vlugt

Deze tentoonstelling is genereus ondersteund door:
Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed,
Amsterdams Fonds voor de Kunst

amsterdams
fonds voor de
kunst

TGIB